

۲۴ آذر ماه ۸۵ انتخابات دوره سوم شوراهای اسلامی شهر و روستا در شرایطی برگزار گردید که دور قبلی این انتخابات (اسفند ۸۱) با استقبال نامناسبی بخصوص در شهرهای بزرگ همراه بود. شاید مهم ترین دلیل قهر مردم با صندوق های رأی و مشارکت اندک آنها در انتخابات اول اسفند ۸۱، تنش های فزاینده و درگیری های اعضای شورای شهر اول تهران بود که نهایتاً به تعطیلی این شورا از سوی وزارت کشور دولت خاتمی که راه اندازی نهاد شورا را از افتخارات خود می دانست، انجامید. با این حال، برخلاف شورای اول، شورای دوم آنقدر گرما داشت که فضای یخ زده سیاسی را متحول سازد و با نمایش گوشه ای از مدیریت «تحول خواه» و «خدمتگزار» مسیر پرفراز و نشیب اصولگرایان را تا میدان بهارستان و خیابان پاستور هموار سازد. انتخابات شورای شهر سوم که با مشارکت بیش از ۶۰ درصدی مردم در آذر ماه امسال برگزار شد بیش و پیش از آن که از منظر برد و باخت گروه های سیاسی قابل بررسی باشد، نمود روشنی از جلب دوباره اعتماد عمومی و کنار زده شدن سایه سنگین دلزدگی مردم از کارکردهای سیاسی نهادهای اجتماعی است.

بازخوانی پرونده انتخابات سومین دوره شوراهای اسلامی شهر و روستا

ماراتن با اتحاد مثلث

احسان صالحی

۳ دوره انتخابات شوراها، سهم یکسانی در سید انتخاب رأی دهندگان نداشته است. بررسی مقایسه ای آمار حائزین اکثریت آرا در شهرهای بزرگ (که در ادامه به نمونه هایی از آن اشاره می شود)، نمایانگر پیروزی بی چون و چرای اصولگرایان در انتخابات ۲۴ آذر و تداوم

دهندگان ضمن توجه به شایستگی های نامزدهای انتخاباتی، نیم نگاهی نیز به گرایش های قومی و محلی دارند اما در شهرهای بزرگ سهم این نوع نگاه کمتر بوده و شاخص های دیگری برای رأی دهندگان اهمیت می یابد. خط و ربط ها و نوع گرایشات سیاسی، یکی از همین نوع شاخص هاست که البته در

عدد ۲۰۰/۰۰۰ نفری نامزدهای تأیید صلاحیت شده از سوی هیأت های نظارت و اجرایی برای رقابت های انتخابات شورا های دوم، به خوبی گویای فضای پرتکاپوی انتخاباتی و مشارکت لایه های بخشی و میان بخشی در این فضا است. در روستاها و شهرهای کوچک اغلب رأی

